

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216210927
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2216210927.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľuboslava Vanková, v spore žalobcu: Poštová banka, a. s., IČO: 35 831 154, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, zastúpený: AK Antol, s.r.o., so sídlom Kupeckého 2542/72, 902 01 Pezinok, proti žalovanej: M. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. č. XXX, zastúpená: Združenie na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, o zaplatenie 1.882,45 eur s príslušenstvom a o vzájomnej žalobe žalovanej, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 5Csp/15/2016-200 zo dňa 22. mája 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e s tým, že výrok III. znie:

Súd určuje, že Zmluva o úvere č. 1136054310 uzatvorená dňa 26.10.2010 a Zmluva o úvere č. 1856636311 uzatvorená dňa 26.05.2011, uzavreté medzi žalobcom a žalovanou sú bezúročné a bez poplatkov.

II. Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom, výrokom I. súd prvej inštancie žalobu zamietol, výrokom II. zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 1.608,58 eur žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom III. určil, že zmluvy o úvere uzavreté medzi žalobcom a žalovanou sú bezúročné a bez poplatkov. Výrokom IV. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % a výrokom V. tak, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení.

2. Rozsudok súd prvej inštancie po citácii § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1 a 2, § 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ, § 4 ods. 1 písm. g), § 9 ods. 1, 2), § 11, § 19 ods. 1 až 5 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ), § 8 ods. 1 písm. c), § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vecne odôvodnil tým, že pokiaľ ide o splnenie podmienky v zmysle § 9 odsek 2 písm. k/ zákona číslo 129/2010 Zb. v platnom znení, že zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia súd poukazuje na rozhodovaciu prax a Krajského súdu Trnava, v súvislosti s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie vo veci C - 42/15 Klára Bíróová zo dňa 9. 9. 2016, kde v prípade jedného výkladu považuje toto rozhodnutie výlučne za výklad Smernice, konkrétne článok 10 ods. 2 písm. h, článku 10 odsek 2 písm. h/ a i, článku 23, keď výklad vnútroštátneho práva poskytujú výlučne vnútroštátne súdy (rozsudok Krajského súdu Trnava číslo konania 10Co /35/2017-73 zo dňa 20.02.2018). Mal zato, že požiadavka zákona o spotrebiteľských

úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať uvedené údaje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a tým slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie ako splátok istiny, tak aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. V tomto smere poukázal na konštantnú judikatúru slovenských súdov potvrdenú rozsudkami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov Slovenskej republiky, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Konštatoval, že v danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a zákonom o spotrebiteľských úveroch, čo však neznamená, že sama bez ďalšieho automaticky uplatníť pred vnútroštátnym právom Smernica. Mal za to, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie k otázke priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku, spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúci povinnosti ako také, sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. Mal zato, že vzhľadom na explicitné znenie Zákona o spotrebiteľských úveroch časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Preto bol toho názoru, že napriek poukazu žalovaného na smernicu a rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich tak, ako to ustanovuje § 9 odsek 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý aplikoval i v tomto prípade súdu, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V obdobnej veci Krajský súd v Trnave zaujal právny názor k tejto problematike v konaní vedenom pod č. k. 26Co /240/2017-9 zo dňa 20. apríla 2018 v rozsudku keď konštatoval, že keď zmluva obsahuje dojednania o anuitnej splátke, dátume splatnosti jednotlivých splátok, odkazom na presný dátum 1. splátky, kalendárne určený dátum ďalších splátok a dátum poslednej splátky, tak takáto zmluva ako taká spĺňa náležitosti § 9 odsek 2 písm. k/ zákona číslo 129/2010 Zb. interpretovaného v zhode s rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C- 42/15, Home Credit Slovakia. Opačný názor súdu prvej inštancie nepovažoval preto za správny, keď súdom takto stanovené splátky považoval za naplnenie dikcia zákona § 9 odsek 2 písm. k/ a zmenil výrok zamietajúceho rozsudku a nároku vyhovel.

3. Poukazujúc na skutočnosť, hoci aj nesplnenie len jednej podmienky stanovenej § 9 odsek 2 Zákona č. 129/2010 Zb. je možné vysloviť, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov.

4. Z ustanovenia § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. jednoznačne vyplýva povinnosť veriteľa pred uzavretím samotnej zmluvy posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver, vychádzajúc z existujúceho stavu a predpokladaného stavu do budúcnosti, s prihliadnutím na frekvenciu, výšku splátok úveru. Za tým účelom získať čo najviac informácií, ktorými by mohol vieryhodne preveriť schopnosti klienta, pričom podľa odseku 2 tohto ustanovenia aj spotrebiteľia sú povinní poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť správne, presné a pravdivé údaje, potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy, za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Zo samotnej zmluvy o pôžičke vyplynulo, že príjem žiadateľky v rozhodnom čase bol 350,00 eur a čistý príjem domácnosti 1.100,00 eur, pričom už v tom čase žalovaná splácala ďalšie splátky úverov vo výške 560,-eur. Vychádzajúc z uvedených údajov, keď podľa dojednania v 1. zmluve mali byť realizované splátky vo výške 60,27 eur, žalovaná spochybnila údaje, ktoré tam boli uvedené, pričom bolo jej povinnosťou poskytnúť pravdivé údaje. Nebolo spochybnené žalovanou že príjem domácnosti v rozhodnom čase skutočne bol 1.100 eur aj s príjmom plnoletého syna. Manžel v rozhodnom čase zarábala 320,-eur mesačne a spoločne z príjmu 670,-eur platili iné úvery mesačne celkom 560 eur. Po odpočítaní tejto splátky pôžičiek, im ostal rozdiel 90,-eur. Z uvedenej sumy teda mala uhrádzať žalovaná splátku 60,27 eur. Vzhľadom na takto vyčíslenú výšku príjmov a výdavkov rodiny a ešte nezohľadnené výdavky na bývanie, ako aj na živobytie, je zrejmé, že banka konala s nedostatočnou odbornou starostlivosťou a uzavrela zmluvu za podmienok, kde klient nebol preukázateľne, vzhľadom na svoje príjmy a výdavky, schopný dlhodobo uhrádzať pravidelné splátky úveru. Námetka žalobcu, že žalovaná úver splácala do roku 2015, čo malo svedčiť o riadnom zistení bonity klienta, v tomto prípade nemôže obstáť aj vzhľadom na trvanie úverového vzťahu po dobu 6 rokov. Tu je nevyhnutné prihliadnuť aj na vek klienta, pracovné zaradenie a vykázaný príjem. Príjem domácnosti, plnoletého dieťaťa je právne bezvýznamné, keď dlhy jedného z manželov, môžu zaťažiť iba ich spoločný majetok a majetok širšej rodiny.

5. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

6. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

7. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

8. Ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

9. Ako bolo vyššie uvedené v odseku výška RPMN v prípade 1. zmluvy bola uvedená 29,13 %, pričom správna výška RPMN mala byť 30,95 % a v prípade 2. zmluvy uvedená výška RPMN 31,03 %, správna výška mala byť 34,80 %. Posúdenie výšky správnosti výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, i keď zákon s neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov spája následok konštatovaný vo vyššie uvedenom ustanovení v spojitosti s § 11 a písm. b/ citovaného zákona, bolo potrebné zistiť, či výpočet tohto údaju je správny, či je súladný s citovaným právnym predpisom, v opačnom prípade treba mať zato, že ak by výpočet RPMN nebol správny, nastal by stav, kedy by sa tento výpočet nemohol reálne uplatniť, na ktorý prípad sa hľadí, ako keby ročná percentuálna miera nákladov v zmluve uvedená nebola. Ročná percentuálna miera nákladov je jedna z náležitostí písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň jej neuvedením, zmluva, prípadne uvedením v rozpore so zákonom, by sa považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že žalobca konštatoval výpočet výšky RPMN za správny, keď mala žalovaná mať na výber uzavrieť zmluvu s poistením alebo bez poistenia. Vzhľadom na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v platnom znení v čase uzavretia zmlúv, súd uskutočnil s prihliadnutím k obsahu spisu výpočet RPMN a v súlade s citovanou právnou úpravou za pomoci interaktívnej kalkulačky na výpočet RPMN obsiahnutej na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky. Pritom zohľadnil, že čerpanie prvého úveru pod číslom 1136054010 bolo dňa 26.10.2010, poskytnutý úver vo výške 2.000,00 eur, výška mesačnej splátky 60,27 eur, s počtom 70 splátok bola stanovená RPMN 29,13 % pričom správne podľa výpočtu výška RPMN mala byť 33,95 %. Obdobne súd vyčíslil na základe interaktívnej kalkulačky výšku RPMN v prípade zmluvy uzavretej dňa 16.05.2011, pod číslom 1856636311. V prípade 1. zmluvy celkové náklady na úver pri počte splátok $70 \times 60,27 = 4.218,90$ eur rozdiel činí 2218,90 eur, pričom zmluva uvádza náklady nižšieho 421,70 eur. Rovnako v prípade 2. zmluvy pri počte splátok $70 \times 45,82$ eur = 3.207,40 eur - 1.500,00 eur predstavuje náklady za poskytnutý úver 1.707,40 eur, pričom náklady uvedené v úverovej zmluve sú uvedené nižšie o 324,47 eur oproti skutočným nákladom. Preto uvedenie nesprávnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov (či už kladnej alebo zápornej nesprávnej veličiny) v súdnej praxi znamená stav, ako keby RPMN uvedená nebola, čo má za následok, že sa úver považuje za úver bez úrokov a bez poplatkov. V tomto smere súd poukazuje na súdnu prax s odkazom na ust. § 220 ods. 2 CSP, už v skorších rozhodnutiach porovnaj rozsudok NS SR sp. zn. 1Sžo 106/2007 zo dňa 26.02.2008, Krajského súdu Trnava zo dňa 31.3.2016 č. k. 9Co/222/2015-220.

10. Podľa § 3 ods. 3 a 5 Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti

porušiťovi domáhať, aby sa porušiťel zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiťela poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiťela uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Podľa § 137 písm. c/ Civilného sporového poriadku, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

13. S poukazom na ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. v spojitosti s ust. § 137 písm. c/ CSP, je zrejmé, že právo spotrebiteľa domôcť sa vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva priamo zo zákona, preto súd nie je povinný skúmať naliehavý právny záujem na určení. V pochybnostiach o výklade tohto ustanovenia, súd poukazuje na obdobné rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR 3Cdo 1338/1996 a NS SR č. sp. zn. 1MCdo 1/2009, podľa ktorého naliehavý právny záujem na určení, v tomto prípade, aby sa vyriešila otázka, čo má spotrebiteľ veriteľovi zaplatiť, aký je skutočný dlh.

14. Vychádzajúc z ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pre priznanie úrokov a poplatkov sa vyžaduje splnenie všetkých náležitostí požadované zákonom, inak je v zmysle § 11 písm. b/ zmluva bezúročná a bez poplatkov. Žalobca podľa vykonaného dokazovania nesplnil niektoré zákonom požadované náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ako už bolo konštatované nespočetnými rozhodnutiami nižších i vyšších súdov, hoci aj pri nesplnení jednej zákonom požadovanej náležitosti podľa citovaného ust. § 9 ods. 2, písm. a) až l), s), z) a aa), je zmluva bezúročná a bez poplatkov. Žalobca plnením zo strany žalovanej nad rámec poskytnutej istiny úveru, získal bezdôvodné obohatenie a to plnením bez právneho dôvodu, ktorý je povinný vydať v zmysle § 451 ods. 1 a 2 Obč. zák. Bezdôvodné obohatenie predstavuje rozdiel 1.608,58 eur, ktorá výška nebola rozporovaná stranami sporu, v ktorej výške priznal nárok žalovanej a nárok žalobcu ako neodôvodnený zamietol.

15. Podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vzhľadom na úspešnosť žalovanej v tomto konaní, jej súd priznal náhradu trov konania v plnej výške.

16. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalovaný sa nestotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie, ohľadom právneho posúdenia Zmluvy o úvere a určenia, že úver zo Zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkov a zároveň sa nestotožňuje s tým, že Žalovaný sa bezdôvodne obohatil na úkor Žalobcu. Súd prvej inštancie odôvodnil záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Zmluvy skutočnosťou, že podľa názoru súdu prvej inštancie na napádaných zmluvách absentujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný má za to, že splnil všetky podmienky a uviedol všetky náležitosti spotrebiteľskej zmluvy ako ich predpokladal zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSU“), v čase podpisu Zmluvy o úvere. Tvrdí, že názor súdu prvej inštancie prezentovaný v napádanom rozhodnutí týkajúci sa splnenia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) je prekonaný neskoršou judikatúrou NSSR a preto je nesprávny a neudržateľný.

17. Dňa 22.08.2018 Najvyšší súd SR vydal uznesenie v konaní sp. zn. 3 Cdo 146/2017, ktorým rozhodol o dovolaní proti Rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. apríla 2017 sp. zn. 6Co/39/2017. Rozsudkom sp. zn. 6Co/39/2017 Krajský súd Žilina potvrdil Rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 7C/340/2014-64, ktorým Okresný súd Žilina čiastočne zamietol žalobu žalobcu na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy s odôvodnením, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že NS SR rozhodoval o posúdení splnenia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) prvý krát po vydaní rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C 42/2015, pričom sa NS

SR jednoznačne priklonil k argumentácii prezentovanej Žalovaným. Žalovaný tvrdí, že eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) prezentovaný Žalovaným v súlade so závermi uvedeným v Rozhodnutí NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 je väčšinový právny názor ku ktorému sa priklonili aj ostatné Krajské sudy v SR. Žalovaný sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v časti v ktorej tvrdí, že závery uvedené v Uznesení sp. zn. 3 Cdo 146/2017, nie je možné považovať za ustálenú rozhodovacie prax.

19. NS SR konštatoval, že z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v Smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ Smernice.

20. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky.

21. K údajnej absencii náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, Žalovaný poukazuje na rozhodnutie súdneho dvora o prejudiciálnej otázke na základe Návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda (Slovensko) 2. februára 2015 - v konaní Home Credit Slovakia a. s./ Klára Bíróová (vec C-42/15) pred Európsky súdny dvorom, ktoré zodpovedá skutkovému stavu, ktorý je predmetom konania vedenom pred OS Martin pod sp. zn. 11Csp/11/2016. So závermi Rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C 42/15 sa napriek doterajšej súdnej praxi z obdobia pred vydaním tohto rozsudku (09.11.2016) stotožňujú aj viaceré Krajské sudy v SR, ktoré zároveň aplikujú tieto závery uvedené v Rozsudku C 42/15 v svojej rozhodovacej praxi.

22. Krajský súd v Banskej Bystrici v obdobných prípadoch napr. sp. zn. 16Co/616/2015, 17Co/530/2015 a 17Co/790/2015 aplikuje na rozhodované prípady závery uvedené v Rozsudku C 42/15, podobne aj Krajský súd Košice v obdobných prípadoch napr. sp. zn. 3Co/344/2015, 6Co/281/2016, Krajský súd v Trenčíne v obdobnom prípade sp. zn. 6Co/84/2017.

23. K výpočtu RPMN a celkovej čiastky úveru uvedeného na zmluve o úvere č. 1136054310 dňa 26.10.2010 Poštová banka, a.s. uvádza, že podľa § 2 písm. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 26.10.2010 (ďalej len „ZoSU“): celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

24. Podľa § 2 písm. i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

25. Podľa článku II zmluvy o úvere č. 1136054310 sa dlžník vyznačením niektorej z možností uvedených na zmluve alebo nevyznačením žiadnej možnosti mohol rozhodnúť či žiada alebo nežiada poskytnutie úveru s poistením schopnosti splácať úver. Podľa formulára FORMULÁR PRE ŠTANDARDNÉ INFORMÁCIE O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE DOSTUPNÁ PÔŽIČKA, ktorý bol predložený žalobcovi pred poskytnutím zmluvy o úvere č. 1136054310 časti G.: „Poistenie schopnosti splácať úver nie je Poštovou bankou, a.s. vyžadované. Klient má možnosť poistiť si schopnosť splácať úver pri podaní

návrhu na uzavretie Zmluvy o úvere alebo si dohodnúť poistenie dodatočne (do 6 mesiacov od podpísania Zmluvy o úvere Poštovou bankou, a.s.).“

26. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že náklady poistenia schopnosti splácať úver neboli podmienkou poskytnutia úveru č. 1136054310, a preto ich nie je možné zahrnúť do predpokladov výpočtu RPMN a celkových nákladov úveru. Podľa bodu 10.3 Obchodných podmienok: „Ak si klient vybral Poistenie v rozsahu Základného súboru poistenia [pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti], alebo v zmysle Komplexného súboru poistenia [pre prípad pracovnej neschopnosti, plnej a trvalej invalidity a smrti a straty zamestnania], súhlasí s tým, že zvýšené náklady na ZoÚ súvisiace s Poistením hradí v rámci Splátok.“

27. Súčasťou splátky úveru podľa článku III zmluvy o úvere č. 1136054310 bolo aj poistné za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 6,27 eur, ktoré bolo uhrádzané za poistenie schopnosti splácať úver - komplexný súbor, ale nezahŕňa sa do výpočtu celkových nákladov a RPMN úveru. Do výpočtu celkových nákladov a RPMN vstupuje výška splátky 54 eur a výška poplatku za poskytnutie úveru vo výške 29,87 eur, nakoľko žalobca požiadal o poskytnutie úveru v hotovosti (článok 2 zmluvy o úvere č. 1136054310). Poplatok za poskytnutie úveru v hotovosti vychádza zo sadzovníka poplatkov, ktorý podľa článku III, bod 2 upravuje vzťahy medzi žalobcom a žalovaným, poplatok za poskytnutie úveru v hotovosti je uvedený na strane 27 sadzovníka poplatkov. Žalovaný bol v časti 3 FORMULÁR PRE ŠTANDARDNÉ INFORMÁCIE O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE DOSTUPNÁ PÔŽIČKA informovaný o spôsobe výpočtu RPMN a o skutočnosti, že do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov môže vstupovať aj poplatok za poskytnutie úveru v prípade ak klient čerpá v hotovosti alebo na účet v inej ako Poštovej banke a poplatok za splátku v hotovosti, v prípade ak klient spláca úver v hotovosti. Žalovaný uvádza, že RPMN vo výške 29,13 % a celková výška nákladov v sume 1.797,20 eur sú uvedené správne vrátane všetkých poplatkov, ktoré mali byť súčasťou takéhoto výpočtu.

28. Súd prvej inštancie podľa názoru Žalobcu v rozpore s § 2 ZoSU pri výpočte RPMN a celkovej čiastky operuje s výškou splátky 60,27 eur. Podľa názoru Žalobcu je takýto postup nesprávny a z tohto dôvodu súd prvej inštancie vypočítal RPMN z predmetného úveru v inej výške ako 29,13 %. 29,13 % je správny údaj o výške RPMN vypočítaný na základe správnych údajov. Súd prvej inštancie neoprávnene do výpočtu RPMN zahrnul aj časť splátky v sume 6,27 eur, ktorá nemala byť do výpočtu zahrnutá.

29. Súd prvej inštancie z rovnakej nesprávnej aplikácie § 2 ZoSU nesprávne vypočítal aj RPMN a celkovú čiastku pri zmluve č. 1856636311, pri ktorej nesprávne zahrnul do výpočtu RPMN a celkovej čiastky poistné v sume 3,62 eur (ktoré nemalo byť zahrnuté do celkových nákladov) a preto súd prvej inštancie nesprávne vypočítal RPMN v sume 34,80 %, pri zohľadnení splátky v časti 42 eur je RPMN v správnej výške 31,01 %.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 5Csp/15/2016 - 200 zo dňa 22.05.2018 vo výroku II, III a IV zrušil a žalobu zamietol a vo výroku I zmenil tak, že uloží Žalovanému povinnosť zaplatiť Žalobcovi do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť istinu vo výške 1.608,08 eur, úroky vo výške 356,94 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.608,08 eur od 11.07.2015 do zaplatenia a nahradil žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 112,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 215,78 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu alebo aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a Žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

31. K odvolaniu žalobcu sa vyjadřila žalovaná. Uviedla, že k správnym zisteniam súdu prvej inštancie, že celkové náklady dlžníka nie sú v zmluvách uvedené správne, ako aj posúdeniu bonity dlžníka, čo bolo okrem iného taktiež rozhodujúcim pre rozhodnutie súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetných úverov sa žalobca nevyjadřil.

32. V časti 1 zmluvy - Zmluvné strany (vyplní klient) - žalovaná uviedla jej čistý mesačný príjem 350,00 eur a mesačné splátky ďalších pôžičiek 260,00 eur. Celkový príjem do domácnosti (manžela a syna) nie je možné považovať za príjem žalobkyne, pretože ďalší členovia rodiny neboli účastníkmi zmluvy. Z príjmu žalobkyne 350,00 eur mesačne a pri splátkach iných úverov 260,00 eur mesačne vyplýva, že žalobkyňa nebola schopná splácať predmetný spotrebiteľský úver po 60,27 eur mesačne, a teda žalobca

si nesplnil povinnosť, ktorú mu ukladá § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, že žalobca (banka) konala s nedostatočnou odbornou starostlivosťou a uzavrela zmluvu za podmienok, kde klient nebol preukázateľne, vzhľadom na svoje príjmy a výdavky, schopný dlhodobo uhrádzať pravidelné splátky úveru.

33. V časti 2 zmluvy - Žiadosť o poskytnutie úveru a žiadosť o zriadenie účtu (vyplní klient) - žalovaná vyplnila, že požaduje výšku úveru 3.000,00 eur s dobou splácania 70 mesiacov. Žalovaná žiadala čerpanie úveru prevodom na osobný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Žalobca však v odvolaní uvádza, že žalovaná požiadala o poskytnutie úveru v hotovosti (čo sa nezakladá na pravde) a poplatok za poskytnutie úveru v hotovosti bol údajne uvedený na strane 27 sadzobníka poplatkov. Podľa zistenia súdu prvej inštancie, žalobca poukázal zo svojho účtu na účet žalovanej sumu 1.970,013 eur, z čoho možno vyvodiť záver, že poplatok za poskytnutie úveru bol pravdepodobne vo výške 29,87 eur. Žalovaná súčasne označila, že úver bude splácať v hotovosti a avšak nie, že požaduje úver poskytnúť v hotovosti. V časti 2 zmluvy je ďalej žalobcom predformulovaná zmluvná podmienka: Žiadam o poistenie schopnosti splácať úver s kolónkami základný súbor poistenia a komplexný súbor poistenia. Žiadna kolónka s možnosťou odmietnutia poistenia nie je daná. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná nemala možnosť poistenie ako také odmietnuť, pretože podmienkou poskytnutia úveru bolo označenie dlžníkom poistenia a to buď základného súboru poistenia alebo komplexného súboru poistenia. Inú možnosť predmetná zmluva nedávala. Predmetnú žiadosť žalovaná podpísala dňa 11.10.2010 a ako takú ju adresovala žalobcovi.

34. Žalobca prijal žiadosť žalobkyne dňa 26.10.2010 a v časti 3 zmluvy - Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia (vyplní banka) - adresovanú žiadosť žalobkyne zmenil a doplnil nasledovné údaje: číslo zmluvy: 1136054310; výška úveru: 2.000,00 eur; výška mesačnej splátky: 60,27 eur; celková výška nákladov: 1.797,20 eur; konečná splatnosť: 15.08.2016; dátum prvej platby do: 15.11.2010; úroková sadzba: 24,50 %; dátum každej ďalšej platby k: 15. dňu mes.; poistenie: komplexný súbor poistenia; počet mesačných splátok: 70; priemerná RPMN na trhu: 18,09 %; RPMN banky: 29,13 %. Žalobkyňa zmenu zmluvných dojednaní už svojim podpisom nepotvrdila.

35. Žalobca ako veriteľ pristúpil k uzavretiu úverovej zmluvy, do ktorej sám navrhol a sám stanovil zmluvné podmienky. Žalovaná žiadala o úver 3.000,00 eur s dobou splácania 70 mesačných splátok, s (povinným) komplexným súborom poistenia, pričom žalobca jej poskytol úver za iných vyššie uvedených podmienok. Žalovaná predložila žalobcovi formulárovú žiadosť o poskytnutie úveru - t. j. v súlade s § 43a Občianskeho zákonníka dala návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi - žalobcovi. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jeho návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalovanou).

36. Žalobca v odvolaní tvrdí, že súčasťou splátky úveru podľa článku III zmluvy bolo aj poistné vo výške 6,27 eur, ktoré sa podľa názoru žalobcu, nezahŕňa do výpočtu celkových nákladov a RPMN úveru. V článku III zmluvy výška poistného 6,27 eur uvedená nie je, žalovaná preto nemohla byť a ani nebola informovaná o výške mesačného poistného. Rovnako zo zmluvy nevyplýva, že žalovaná by mohla vedieť, že súčasťou mesačnej splátky 60,27 eur je aj mesačné poistné. O tom, že žalobca do výpočtu celkových nákladov a RPMN započítal splátku len vo výške 54,00 eur sa žalovaná dozvedá až z predmetného odvolania. Ak by žalobca postupoval podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., platných v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy nemohol by, či už úmyselne alebo z nedbanlivosti, uviesť v úverovej zmluve celkové náklady vo výške 1.797,20 eur a výšku RPMN 29,13 %.

37. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. - Veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť 1. návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru, 2. či zmluva o spotrebiteľskom úvere

umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b); v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov, h) výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, i) poplatkoch za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, o poplatkoch za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania, iných poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť, k) povinnosti uzavrieť zmluvu o doplnkovej službe súvisiacej so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, najmä poistenie, ak uzavretie takej zmluvy je povinné na získanie spotrebiteľského úveru alebo na jeho získanie za ponúkaných podmienok... Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

38. Žalobca teda prijatím žiadosti žalovanej o úver vedel, že žalovaná označila kolónku komplexný súbor poistenia, žalobca v čase schválenia úveru a doplnenia úverovej zmluvy o zmluvné podmienky úveru už poznal výšku mesačného poistenia 6,27 eur, a preto bolo jeho povinnosťou informovať žalovanú o skutočnej výške mesačnej splátky 54,00 eur a o výške mesačného poistenia 6,27 eur. Ak tak neurobil pred podpisom zmluvy, túto povinnosť si mal splniť tým, že v zmluvných podmienkach v časti III zmluvy mal mesačnú splátku minimálne uviesť tak, že mesačná splátka úveru je vo výške 54,00 eur, mesačná výška poistného je vo výške 6,57 eur, prípadne: výška mesačného poistného 6,27 eur je zahrnutá v mesačnej splátke 60,27 eur. Tým by bola splnená povinnosť žalobcu riadne, zrozumiteľne a určito informovať žalovanú o výške mesačnej splátky a z čoho sa mesačná splátka skladá, čím by bola splnená povinnosť žalobcu podľa § 4 ods. 1 a § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 29/2010 Z. z.

39. Žalobca sa mylí, že jeho povinnosťou nebolo poistné započítať do celkových nákladov a do výpočtu RPMN. Poistenie schopnosti splácať úver súvisí s poskytnutým úverom a sú to vynaložené náklady dlžníka spojené v súvislosti s poskytnutým úverom. Preto poistné ako také musí byť zahrnuté do výpočtu celkových nákladov dlžníka, do celkovej čiastky splatnej dlžníkom a do výpočtu RPMN.

40. Z úverovej zmluvy vyplýva, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,00 eur, ktorý mala žalovaná vrátiť v 70 mesačných splátkach po 60,27 eur (avšak doposiaľ nebolo žalovanej známe či už aj s mesačným poistným). Z toho vyplýva, že žalovaná mala žalobcovi vrátiť celkovú čiastku (ktorá v zmluve ani nie je uvedená) spolu s poplatkom za poskytnutie úveru 29,87 eur - 4.248,77 eur (70 x 60,27 eur = 4.218,90 eur + 29,87 eur = 4.248,77 eur). Keď si žalovaná od celkovej čiastky 4.248,77 eur odráta výšku úveru 2.000,00 eur, potom jej celkovými nákladmi spojenými s poskytnutým úverom sú vo výške 2.248,77 eur (4.248,77 - 2.000,00). Žalobca však v zmluve uviedol celkové náklady 1.797,20 eur. Tento údaj o celkových nákladoch ani po rôznych možnostiach výpočtov však nijako nezodpovedá realite. Podľa toho čo žalobca tvrdí v odvolaní, že do výpočtu celkových nákladov vstupuje výška splátky 54,00 eur a výška poplatku za poskytnutie úveru 29,87 eur: počet splátok 70 x mesačná splátka 54,00 eur = 3.780,00 eur + poplatok 29,87 eur = 3.809,87 eur. Celková splatná čiastka Úveru s poplatkom za poskytnutie úveru (bez poistenia) by bola 3.809,87 eur - 2.000,00 eur výška poskytnutého úveru = 1.809,87 eur. Ani táto čiastka však nezodpovedá celkovým nákladom 1.797,20 eur, ktoré sú uvedené v úverovej zmluve. Žalobca však ani v odvolaní nijako nešpecifikoval ako dospel k celkovým nákladom dlžníka 1.797,20 eur a k výške RPMN 29,13 %, keď tvrdí, že sú uvedené v zmluve správne.

41. Žalobca vyčíta súdu prvej inštancie, že operuje s výškou splátky 60,27 eur, avšak neuvádza, s akou inou výškou splátky by mal súd operovať, keď v zmluve nie je uvedená iná výška mesačnej splátky. Keďže súd prvej inštancie musel vychádzať z platných údajov uvedených v predloženej úverovej zmluve, potom správne dospel k záveru, že celkové náklady dlžníka 1.797,20 eur v predmetnej úverovej zmluve sú uvedené nesprávne, a tým je aj výška RPMN 29,13 % uvedená nesprávne. Pri výpočte RPMN súd prvej inštancie vychádzal z platných údajov uvedených v zmluve: dátum uzavretia zmluvy 26.10.2010; výška úveru 2.000,00 eur; počet splátok 70; výška mesačnej splátky 60,27 eur, dodatočný náklad -

poplatok za poskytnutie úveru 29,87 eur. Pri takto uvedených údajoch v predmetnej zmluve je výška RPMN 34,62 % pri splatnej sume 4.248,77 eur - vid'. Portál ochrany finančného spotrebiteľa MF SR. Súd prvej inštancie nemohol pri výpočte RPMN aplikovať mesačnú splátku 54,00 eur, pretože takáto výška splátky z úverovej zmluvy nevyplýva. Aj keby žalobca uplatňoval svoju domnienku (teda ako sa mu to v tom ktorom momente hodí), že nie je potrebné do výpočtu RPMN zahrnúť poistné, tak ani v tom prípade uvedená RPMN 29,13 % nezodpovedá skutočnosti, pretože RPMN by bola 28,15 % pri splatnej sume 3.809,87 eur, čo však tiež nezodpovedá údajom v zmluve, pretože celkové náklady by v tomto prípade boli 1.809,87 eur a nie 1.797,20 eur.

42. Pri zmluve č. 1856636311 rovnako ako pri vyššie uvedenej zmluve aj v predmetnej zmluve žalobca žalovanú klamal. Žalovaná žiadala o úver vo výške 1.500,00 eur prevodom na osobný účet XXXXXXXXXXX/XXXX. Označila, že poskytnutý úver bude splácať v hotovosti. Rovnako označila komplexný súbor poistenia, pretože v žiadosti o úver nebola možnosť poistenie odmietnuť. V tomto prípade však žalobca nepožadoval uvedenie údajov o bonite žalovanej, teda nie je zrejmé, či a ako žalobca preveril schopnosť žalovanej úver splácať. Predmetnú žiadosť žalovaná podpísala a adresovala žalobcovi dňa 16.05.2011.

43. Žalobca adresovanú žiadosť prijal dňa 26.05.2011 a v časti 3. zmluvy doplnil zmluvné podmienky úveru nasledovne: číslo zmluvy: 1856636311; výška úveru: 1.500,00 eur; výška mesačnej splátky: 45,82 eur; celková výška nákladov: 1.382,93 eur; konečná splatnosť: 15.03.2017; prvá platba do 15.06.2011; úroková sadzba: 25,50 %; poistenie: komplexný súbor poistenia; počet mesačných splátok: 70; RPMN 31,01 %. Z predmetného odvolania sa žalovaná dozvedela, že mesačné poistné v predmetnej zmluve predstavuje sumu 3,62 eur. Žalobca previedol žalovanej na osobný účet sumu 1.470,13 eur, z čoho vyplýva, že poplatok za poskytnutie úvere by mal byť vo výške 29,87 eur.

44. Počet splátok $70 \times 45,82 = 3.207,40$ eur + 29,87 eur poplatok za poskytnutie úveru = 3.237,27 eur je celková čiastka, ktorú mala žalovaná žalobcovi vrátiť. Celková splatná suma 3.237,27 eur - 1.500,00 eur poskytnutý úver = 1.737,27 eur. Suma 1.737,27 eur predstavuje celkové náklady dlžníka v spojitosti s poskytnutým úverom. V zmluve sú celkové náklady dlžníka uvedené nesprávne a tým aj RPMN 31,01 % je v zmluve uvedená nesprávne. Pre výpočet RPMN: dátum uzavretia zmluvy: 26.05.2011, výška úveru 1.500,00 eur, počet splátok 70; výška mesačnej splátky 45,82 eur, dodatočný náklad - poplatok za poskytnutie úveru 29,87 eur. Výška RPMN je 35,74 % pri splatnej sume 3.237,27 eur - vid'. portál MF SR.

45. Celková praktika žalobcu pri uzatváraní predmetných zmlúv je v rozpore s dobrými mravmi a ide zjavne o nekalú obchodnú praktiku, resp. klamlivé konanie v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

46. V predmetných úverových nie sú uvedené správne údaje - celkové náklady spotrebiteľa a výška RPMN, čo má za následok, že celkové náklady spotrebiteľa a RPMN v zmluve uvedené nie sú, a veriteľ tým porušil svoje zákonné povinnosti. Dôsledky porušenia povinností vyplývajú z ustanovenia § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a preto žalovaná žiada, aby Krajský súd v Trnave Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5Csp/15/2016 - 200 zo dňa 22.05.2018 potvrdil.

47. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nebolo.

48. Predmetom nároku žalobcu bolo zaplatenie istiny 1.882,45 eur, úroku 356,94 eur, úroku z omeškania 3,23 eur, nezaplateného poplatku za poistenie vo výške 6,04 eur, úroku z omeškania vo výške 5,05 %

ročne zo sumy 1.882,45 eur od 11.07.2015 do zaplattenia a náhrada trov konania. Žalobca sa nároku na zaplattenie dlhu domáhal zo záväzkového vzťahu, z úverovej zmluvy č. 1136054310 uzatvorenej dňa 26.10.2010 a Zmluvy o úvere č. 1856636311 uzatvorenej dňa 26.05.2011 uzavreté medzi žalobcom a žalovanou. Žalovaná sa voči žalobcovi domáhala zaplattenia 1.608,58 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a určenia, že predmetné zmluvy o úvere uzavreté medzi žalobcom a žalovanou sú bezúročné a bez poplatkov v inom konaní, ktoré súd prvej inštancie spojil na spoločné konanie v zmysle ust. § 166 ods. 1 CSP.

49. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a návrhu žalovanej vyhovel tak, že zaviazal žalobcu na zaplattenie sumy 1.608,58 eur žalovanej titulom bezdôvodného obohatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom III. určil, že zmluvy o úvere uzavreté medzi žalobcom a žalovanou sú bezúročné a bez poplatkov.

50. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

51. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

52. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

53. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

54. V danej veci boli medzi žalobcom a žalovanou uzatvorené úverové zmluvy, a to dňa 26.10.2010, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.000 eur. Úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v mesačných anuitných splátkach v počte 70 po 60,27 eur pri dojednanej úrokovej sadzbe 24,5 %, p. a. a dňa 16.05.2011, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.500 eur. Úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v mesačných anuitných splátkach v počte 70 po 45,82 eur pri dojednanej úrokovej sadzbe 25,5 %, p. a. ZoSÚ vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

55. Súd prvej inštancie zhodnotil, že zmluvy o úvere uzatvorené medzi stranami sú bezúročné a bez poplatkov z dôvodu, že zmluvy neobsahujú náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) a j) zák. č. 129/2010 Z. z. Uviedol, tiež, že žalobca konal v rozpore s ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. V tomto sa smere odvolací súd nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o absencii náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, nakoľko má za to, že zmluvy o úvere uzatvorené medzi žalobcom a žalovanou spĺňajú toto kritérium a náležitosti v zmysle citovaného ustanovenia.

56. Je pravdou, že do vydania uznesenia NS SR z 22.02.2018 č. k. 3Cdo 146/2017 odvolací súd prezentoval vo svojich rozhodnutiach právny názor, ktorý uviedol súd prvej inštancie vo svojom rozsudku v súvislosti s výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. Bolo však nevyhnutné, v záujme právnej istoty prispôbiť sa rozhodovacej praxi prevažujúcej časti senátov NS SR, ktorí prezentujú odlišný výklad uvedeného ustanovenia zákona tak, ako ho uvádza žalobca vo svojom odvolaní.

57. NS SR v rozsudku z 10.11.2016 sp. zn. 3Cdo 174/2016 vyslovil, že aj v rozhodovacej praxi senátov najvyššieho súdu môže byť niekedy riešenie interpretačných a aplikačných problémov (odstraňovanie nejednotností) spojené s procesom postupného zjednocovania názorov, v počiatkových fázach ktorého nie je vylúčená možnosť výskytu rozhodnutí spočívajúcich na odlišných alebo až protichodných názoroch. Právny poriadok Slovenskej republiky predvída možnosť existencie rozdielnych právnych

názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a upravuje procedúru, prostriedky a nástroje, ktoré majú zabezpečiť koherentnosť judikatúry. Tento mechanizmus spočíva najmä v inštitúte zverejňovania súdnych rozhodnutí zásadného významu najvyšším súdom a v inštitúte prijímania stanovísk k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov plénom najvyššieho súdu alebo príslušným kolégium najvyššieho súdu.

58. V záujme zjednotenia rozhodovacej praxe súdov v danej veci odvolací súd akceptoval právny názor žalobcu vyjadrený v odvolaní v tom, že nebol správny názor súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahovala náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z. a rozpis splátky nebol potrebný na časť istiny, úrokov a poplatkov, preto v súvislosti s týmto argumentom následne nebolo možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

59. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie však správne považoval úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že žalobca v zmluve o úvere uviedol nesprávnu RPMN, keď pri jej výpočte nezohľadnil poplatok za poistenie. Žalobca v odvolaní namietal, že náklady poistenia schopnosti splácať úver neboli podmienkou poskytnutia úveru a nemali byť zahrnuté v RPMN.

60. Podľa písm. § 2 g) a i) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

61. Argumentácia súdu v tom, že bola nesprávne vypočítaná RPMN je správna. Žalobca sám uviedol, že do výpočtu RPMN nezahrnul poplatok za poistenie a poplatok za poskytnutie úveru v hotovosti. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Žalobca síce tvrdil, že žalovaná nebola povinná uzavrieť poistnú zmluvu, a žalovaná argumentovala tým, že takáto kolónka (uzavrieť zmluvu bez poistenia vo formulári nebola), z čoho vyplýva povinnosť spotrebiteľa uzavrieť úverovú zmluvu s podmienkou jej poistenia. Avšak i v prípade, že žalovaná nebola povinná uzatvoriť aj poistnú zmluvu, ktorá skutočnosť zasa vyplýva zo všeobecného formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, zo žiadnych listinných dôkazov nie je zrejmé, či jej uzavretie nejakým spôsobom ovplyvnilo poskytnutie úveru, resp. jeho podmienok. Pokiaľ žalovaná uzatvorila poistnú zmluvu, malo by byť zrejmé z akého dôvodu (to je uviesť akým spôsobom uvedené ovplyvnilo podmienky uzatvorenia zmluvy o úvere, teda či v konečnom dôsledku nebola nútená poistnú zmluvu uzavrieť za účelom získania úveru za daných rovnakých podmienok). Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je pojem vyskytujúci sa v úverových zmluvách (v ekonomickom slova zmysle) a podľa názoru odvolacieho súdu je pre spotrebiteľov najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Náklady sú v tomto prípade suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Takúto približnú charakteristiku RPMN možno nájsť na ktoromkoľvek internetovom portáli po zadaní slovného spojenia RPMN. Z uvedenej definície teda vyplýva, že pri výpočte RPMN by mali byť zohľadnené i poplatky za poistenie schopnosti splácať úver.

62. Žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanej úver vo výške 2.000 eur a v zmysle druhej zmluvy 1.500 eur, ale v skutočnosti žalovanej poskytol úver vo výške 1.970,13 eur a v zmysle druhej zmluvy 1.470,13 eur, čo má taktiež za následok skutočnosť, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Do výpočtu RPMN bol teda nesprávne zahrnutý údaj o celkovej výške úveru, keď do nej bola zahrnutá aj suma, ktorú si žalobca ihneď zúčtoval, čo spôsobuje podhodnotenie skutočnej RPMN. Hodnota RPMN vychádzajúca z takto nesprávne určenej položky bola potom nesprávne určená nižšie, podhodnotená v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného možno tiež uzavrieť, že žalobca si spolplatnil poskytnutie úveru v hotovosti (aj keď podľa tvrdenia žalovanej a i podľa zmlúv bol úver poskytnutý v oboch prípadoch na účet žalovanej), ktorá skutočnosť spochybňuje nárok žalobcu na tento poplatok.

63. Odvolací súd sa stotožňuje i s názorom súdu prvej inštancie v tom, že žalobca dostatočne neskúmal bonitu klienta, aj keď v čase uzatvorenia úverových zmlúv s uvedeným nedostatkom, zákon nesankcionoval veriteľov v tom, že takéto zmluvy sú bezúročné a bez poplatkov. Avšak už vzhľadom k tej skutočnosti, že úverové zmluvy neobsahovali náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 1 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z., je správny záver súdu prvej inštancie v tom, že úvery poskytnuté žalobcom žalovanej sú bezúročné a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ a žalovaná mala nárok na vrátenie sumy, ktorú prijal žalobca nad skutočne poskytnutý úver.

64. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil s tým, že výrok III. opravil v zmysle ust. § 224 CSP v znení uvedenom vo výroku tak, aby rozhodnutie bolo vykonateľné.

65. Žalovaná má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, z dôvodu, že bola v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešná. Vzhľadom na to, odvolací súd žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie.

66. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).